

Chúa Cha là nguồn mạch và cùng đích của Phụng vụ theo nghĩa nào?

(Trích khóa Thánh Lễ Seattle #71. Lm Gioan Nguyễn Lợi)

Toát yếu Giáo lý Hội Thánh Công Giáo #221:

Qua Phụng vụ Chúa Cha đổ tràn các phúc lành của Ngài cho chúng ta trong Ngôi Lời Nhập Thể là Đấng đã chết và đã sống lại vì chúng ta và Ngài tuôn đổ Chúa Thánh Thần vào lòng chúng ta, đồng thời Hội Thánh chúc tụng Chúa Cha qua việc tôn thờ, ca tụng và tạ ơn cũng như cầu xin Ngài ban hồng ân là Chúa Con và Chúa Thánh Thần.

Đoạn giáo huấn này cho thấy **Kế hoạch Cứu độ của Chúa Cha qua Chúa Con trong Chúa Thánh Thần** đang được công hiệu hóa trong Phụng vụ cho cộng đoàn phụng vụ, cho Giáo hội, cho mỗi thành phần của Giáo hội (mỗi người chúng ta).

Chúng ta nên lưu ý: Phụng vụ kết thúc lời nguyện bằng câu

Chúng con cầu xin nhờ Đức Giêsu Kitô Chúa chúng con. Amen

hay dài hơn:

Chúng con cầu xin nhờ Đức Giêsu Kitô Con Cha Chúa chúng con, Ngài hằng sống hiển trị cùng Cha, hiệp nhất với Chúa Thánh Thần đến muôn thuở muôn đời. Amen.

Kiểu kết thúc dài này hay hơn nhiều

vì nói lên được vai trò tối ưu cần thiết của Chúa Thánh Thần.

Thật vậy, không có Chúa Thánh Thần, chúng ta không thể cầu nguyện được; không có Chúa Thánh Thần, chúng ta không thể cử hành Phụng vụ được.

Sống như Chúa Kitô qua Thánh linh của Ngài

Tông huấn Bí tích Tình Yêu (#37) định nghĩa Thánh Lễ là

“Hàng động của Thiên Chúa Cha đang lôi kéo chúng ta đến với Chúa Kitô qua Thánh Linh.”

Vậy, theo Kế hoạch Cứu độ,

Chúa Cha phái Chúa Con xuống thế làm người:

qua tình yêu vô biên trong cuộc đời trần thế của Chúa GK với đỉnh cao là Mầu nhiệm Vượt Qua (Chết-Sống Lại),

Chúa Cha đã ban dồi dào Thánh Thần

để lôi kéo mọi người thiện chí vào kết hiệp với Chúa GK, Trung gian Duy nhất, để, nhờ Thánh Linh Tình Yêu, chúng ta *nên giống như* Chúa GK và *hành động như* Chúa GK để trở thành Samaritanô nhân hiền.